

Annie Gustafson, Finspång

Annie föddes i Åseda 1927 som det andra barnet till Birger och Gunhild Gustafsson. Storebror Torsten var född året innan. Pappa Birger fick anställning som svarvare på STAL i Finspång och familjen flyttade till Finspång 1930. Mamma Gunhild blev tidigt hjärtsjuk och dog redan 1939. Birger var industriarbetare och blev ensam med två barn i skolålder. Han fanns för sina barn, åkte på cykelsemestrar och höll på disciplinen, men detta var långt innan man förstod att möta och bekräfta barns sorg. Mammans bortgång var något som Annie och Torsten hade svårt att sätta ord på även som vuxna.

Annie började tidigt arbeta. Arbete innebar frihet, oberoende och självkänsla. Som tonåring återvände hon till Åseda och började arbeta i speceriaffär. Hela sitt liv räknade hon vad hon gjorde; simtagen i Skärsjön eller besticken när de skulle ner i kökslådan. Hon förklarade att det var något hon hade börjat med bland butikshyllorna i Åseda. Åter i Finspång började Annie arbeta i mjölkbutiken på Djurgårdsvägen, senare i den på Kapellvägen. Hon gifte sig med Urban 1946. Annie var arton år.

Annie fick vara med under Norra Östergötlands Kooperationsförenings (NÖK:s) mest expansiva tid med öppning av centrumvaruhuset, Viberga storlager och flera småbutiker. Medlemmarna var fler än invånarna i Finspång och återbäringen 5% från första kronan. När centrumvaruhuset byggdes blev Annie kontorist och ansvarade för varukontroll. 1969 blev hon personalchef, en post hon innehade i 23 år fram till sin pensionering 1992. Då hade hon arbetat för Kooperationen i nästan femtio år. Arbetet var Annies liv och stolthet. Ingen hörde henne någonsin klaga över att arbetet var svårt eller för krävande. Att arbeta hårt var en självklar del av livet.

Annie och Urban fick inga egna barn. Syskonbarn däremot hade de gott om och under decennier fanns vi i deras hem eller hade med oss Annie och Urban på resor och utflykter som extraföräldrar. 1970 köpte Annie och Urban huset på Stråvägen och under sjuttioalet rustade de också sin sommarstuga i Skärstorp. De ordnade det för sig och för sin kommande tid tillsammans när de inte längre skulle arbeta. Urban gick i pension 1982. "Nu har vi mer tid bakom oss än vad vi har framför oss" sa Urban en kväll vid köksbordet, men inte trodde de att den tid de hade kvar tillsammans var så kort som den blev: hastigt en natt 1983 dog Urban och Annie blev änka, 55 år gammal.

Annie gjorde inte skillnad på människor. Det som räknades var att man ville arbeta och kunde uppföra sig. Många finspångsungdomar har fått göra sina första erfarenheter i arbetslivet tack vare henne. I våra dagars debatt om invandring så är det lätt att avgöra vad Annies ställningstagande hade varit; här finns plats för alla som vill arbeta och göra rätt för sig! Ingen var bättre än någon annan och Annie höll reda på alla anställdas bemärkelsedagar, oavsett var de fanns i organisationen. Efter pensionen träffade Annie Arne och levde tillsammans med honom sin sista period i livet, ofta på resor eller utflykter. Efter flera års sjukdom avled Annie den 26 november 2014 och begravningen ägde rum i Risinge kyrka den 19 december.

Annie hade stor omsorg om de barn hon fick ha omkring sig. Hemmet på Stråvägen och stugan i Skärstorp stod alltid öppna. Hennes levnadsråd var sträva men välmenande. Man skulle ta eget ansvar och klara sig själv, men när någon behövde henne så fanns hon alltid där. Det var en trygghet att Annie fanns. Nu är den tryggheten borta och det är upp till bevis för oss som gått i hennes levnadsskola. Tack Annie.

Fredrik Wastesson